

Grod- Bladet

Nr. 6/82

KLUBBFAKTA SDK.GRODMÄNNEN TÄBY.

BILDAD 1972. ADRESS TILL ORDF. POSTGIRO 853894-4.

Styrelsens Ordförande:	Ulf Jansson	Robert Alnströmsgatan 8, 113 36 Sthlm.	Tel. 08 32 57 15 Arb. 752 17 30
Vice ordf. Redaktör:	Timo Ekholm	Rosenlundsv. 17 186 00 VALLENTUNA	Tel. 0762/72077
Kassör:	Björn Stålbom	Herrhagsv. 19 122 48 ENSKEDE	Tel. 08/49 60 83
Sekretärare:	Helena Kuukankorpi	Fack 4010 161 04 BROMMA	Tel. 08/37 64 25
Dykplanerare:	Ann-Christin Erkheden	Herrhagsv. 19 122 48 ENSKEDE	Tel. 08/ 49 60 83
Klubbmästare:	Ulf Lindevall	Stigtomtäv. 5 125 40 ÄLVSJÖ	Tel. 08/99 56 34 Arb. 11 31 78
Säkerhetsombud:	Jesper Skogsryd	Box 11167 161 11 Bromma	Tel. 08/ 61 59 70
Matrialförv:	Håkan Björkman	Bylegårdsv. 31 183 42 TÄBY	Tel. 0762/119 60
Ungdomsledare:	Klas Göransson	Näsbydalsv. 14 6tr 183 31 TÄBY	Tel. 08/ 758 09 11

Klubbtidning för SDK Grodmännen utkommer med 6 nr. per år Feb. April. Juni. Aug. Okt. Dec.

2 OMSLAGSBILD: LUCIASIMMET.

WANTED

MEDLEMSAVGIFT FÖR 1983

1:A DYKANDE	140:-
2:A DYKANDE	100:-
SNORKELDYKANDE	100:-
FAMILJEMEDLEM	20:-
JUNIOR (4-15 ÅR)	15:-
MINIOR (0-3 ÅR)	0:-

BETALAS IN PÅ KLUBBENS POSTGIRO

85 38 94-4

SENAST DEN

10 JANUARI 1983

10 JANUARI 1983

10 JANUARI 1983

SEN SIST

Den 2.10. firades HÖSTFESTEN i "SJÖVILLAN" i Hågernäs. Se närmare på s. .

Den 9.10. styrelsemöte hos Klas G. s. 8.

Den 21.10. var det klubbmöte i Kaféet vid Lilljansplan med videofilmer från "Kronan" och dykutflykten till "Harm" i våras. Alla tyckte att Harmfilmen var bäst.

Den 23.10. var vi på MS Västkust på riktigt. Den lät oss vänta på sig i grådasket på Stavsnäs brygga. Färden gick till Hälsingeholmarna och ett namnlöst trävrak. Sikten var minst 10 m. I själva vraket hade vi snart fått sikten till närmast O. Mika och jag simmade iväg och tittade efter fiskar istället.

Den 10.11. Styrelsemöte hos Björn. s. 8.

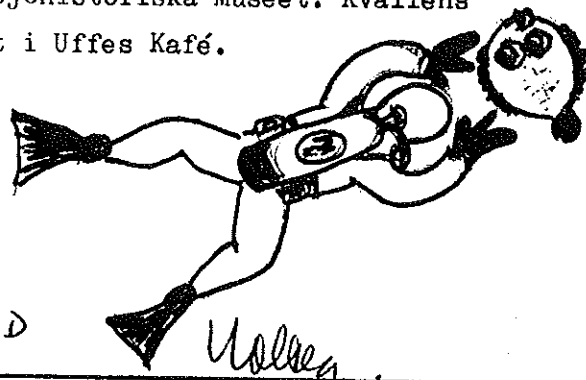
Den 26.-28.11. åkte en grupp grodmän till Helsingfors. Om inte någon av dom har hunnit skriva om resan än, så kommer det en rapport i nästa Grodblad. Och ni som kommer till klubbmötet i kväll får nog höra en del om resan.

Den 30.11., i dag alltså, skall vi först till Sjöhistoriska Museet. Kvällens tema: Är det farligt att dyka? Samling efteråt i Uffes Kafé.

Ps. Vi hade ett extra klubbdyk med Blåfjell

den 21.11. Karl-Henrik skriver på s.13.

P.S. VAD TREVLIGT DET VAR I KVÄLL
TISD. D. 30.11. - BRA OCH NYTTIGT FÖRE-
DRAG. OCH VI TRÄFFADE SKEPPARNA
PÅ "ÅRKO SUND" DÄR. DOM VAR MED
PÅ KLUBBMÖTET.

VÄLKOMNA TILL GRODMÄNNEN!

Nya Medlemmar

Jansson, Håkan	Villagatan 9	185 00 VAXHOLM	tel. 0764 - 328 09	AD
Hansson, Trygve	Karl Martinsv.12,	185 00 "	tel. 0764 - 331 80	AD

Adressförändringar: Tommy Blom Hågernäsvägen 5 1 tr 183 62 Täby tel 08 756 63 62

Kjell Tore Lundin
Fredsgatan 6 A 172 33 SUNDBYBERG tel. 08 - 98 69 54

Jesper Skogsryd
BOX 11167 161 11 BROMMA tel. 08 - 61 59 70

Martin Dahlbom
Nybrog. 89. 114 41 STOCKHOLM tel. 08 - 67 20 95

Carl-Erik Fagerström
Fänrik Stålsq. 11 C 51 SF- 00100 Helsingfors 10. Finland.

Klas Göransson Näsbydalsvägen 14 6 tr 183 31 Täby tel 08 758 09 11

Christine Persson Åkerbyvägen 96 14 tr 183 35 Täby tel 08 758 72 56

TILLSALU.

Ett styck T 37 torrdräkt storlek ca: 48. Magnus Olsson
mycket bra skick ring om pris till tel 0762 50907

HÖSTFESTEN

Den 2.10.83.

Den gula villan hade jag sett skymta bland vårgrönskan när vi rensade Hägernäsbadet i maj. Nu promenerade jag i ett vackert höstväder mot villan som faktiskt heter just "SJÖVILLAN", och där vi valt att fira vår höstfest. Till åminnelse av våren tog jag en sväng till stranden och kollade badet: en badbrygga hade kommit på plats.

Kl. 18 skulle festen börja. Det gäller att starta tidigt, för här också måste det roliga ta slut kl Oloö. Några hade kommit redan när jag anlände. Uffe J. pysslade med stereon, Uffe L. blandade drinkar, och Anki och Björn skrev placeringskort. "Festmakarna" höll på med dukningen av långbordet. Här var det rättning i leden: vinflaskorna i strama grupperingar med etiketterna åt samma håll. Husets militära förflutna förpliktar: här hade F II sin hemvist förr i tiden.

Fastän "SJÖVILLAN" ligger litet avsides hade dom flesta inga större svårigheter att hitta dit. Bara Tom och Karl-Henrik hade gått vilse och förirrat sig på Roslagsleden och kom först när det skulle dukas av. Men dom slapp att äta i köket.

Vid det laget hade vi hunnit med både välkomstdrinken och -talen. Uffe J. höll ett mycket kort tal, och chefen för "Festmakarna" ett något längre. Han visste en hel del om klubbens göranden och havanden genom sin tidigare verksamhet inom Fritidsnämnden och bekantskapen med Timo.

Matsedeln. Vi började med viltpaté med cumberlandsås. Huvudrätten var

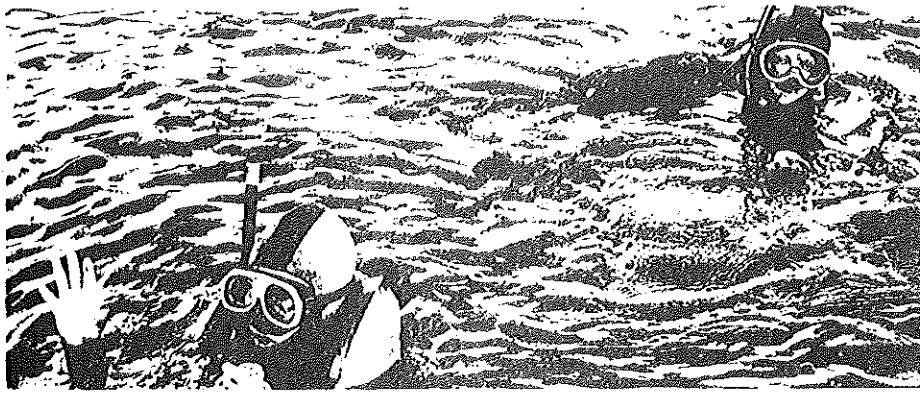
Kalvfilé Osteria, d.v.s med gåsleverpastej och champinjonsås, - samt stekt potatis och sallad. Därtill dracks ett anspråkslöst Roussillon. Kaffe med punsch och kaka intogs i Stora Salongen.

Med all den goda maten inombords gick det litet trögt med dansen i början. Dansen pågick i ett mindre rum intill salongen som var nästan som Vita Havet. Det fanns gott om utrymmen att vandra omkring i, mer än vi hade användning för, - för den som ville röra på sig utan att bege sig till dansgolvet. Ni minns hur det var på Eneby Gård.

Ingen gjorde bort sig, så det enda jag har att berätta är att kvällen förflöt under trivsam samvaro. 27 pers. var med på festen den här gången. Hoppas det blir flera nästa gång. "SJÖVILLAN" är redan bokad för Årsmötet och dito festen den 19.febr. 1983.

Halv

Månadens Förbund

nästa höstkurs. Inte så underligt att Stockholms Sportdykarförbund inlett ett samarbete med Wasavarvet . . .

Det börjar med en snorkel . . .

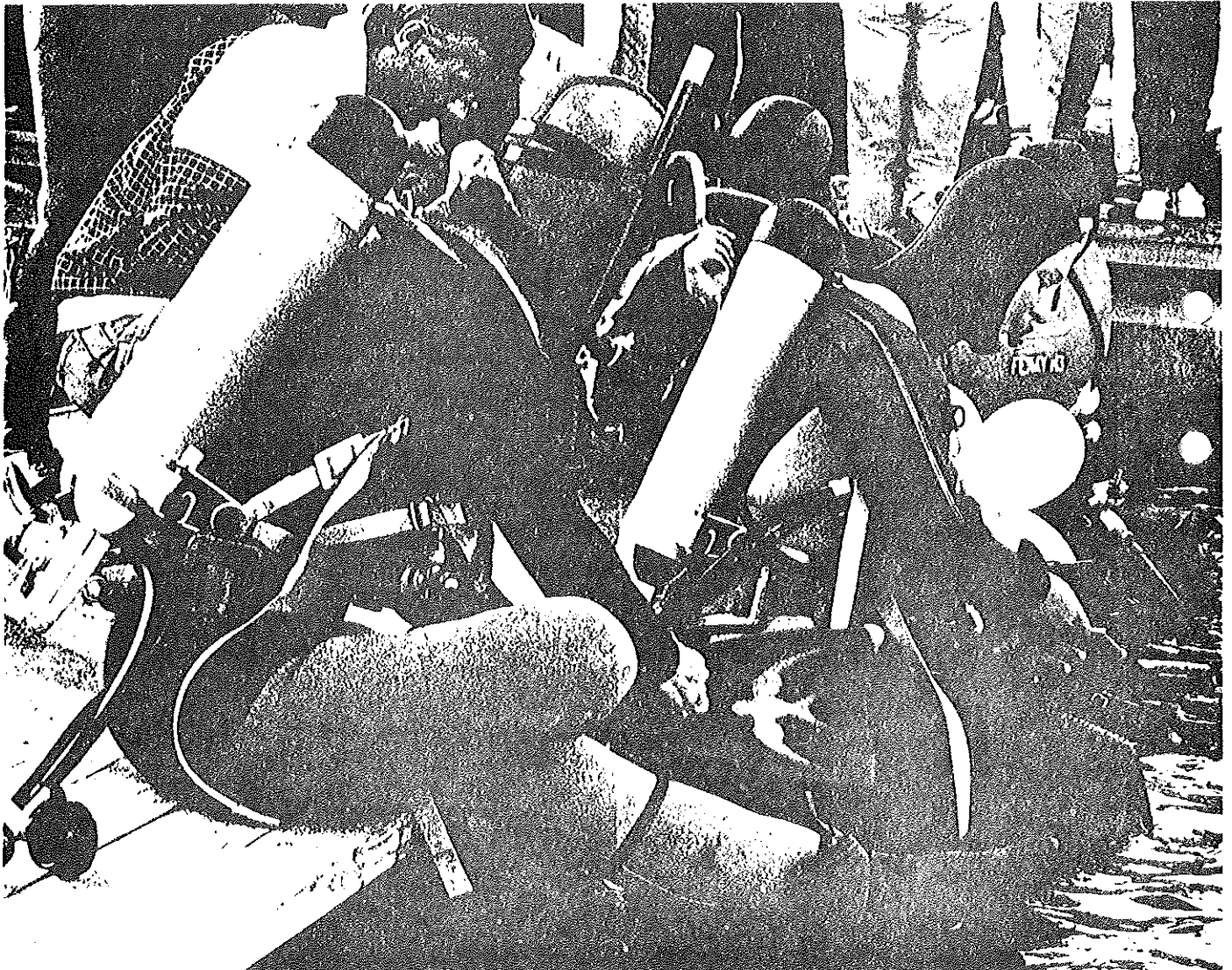
— Det hela brukar ofta börja med snorkel och fenor under sommarens

semestertider, menar Tommy Viebke, som är utbildningsledare i förbundet. Den som börjat undersöka den värld som finns under vattnet fortsätter gärna. Totalt finns det ca 25 000 medlemmar i sportdykning i hela Sverige. i Stockholm är vi val 2 500. Intresset

är stabilt, den som en gång börjat fortsätter.

Så är det med den saken — sportdykning tar sig gärna vatten över huvudet . . .

Leif Ekstig
ANKI ANDRA FRÅN VÄNSTER.

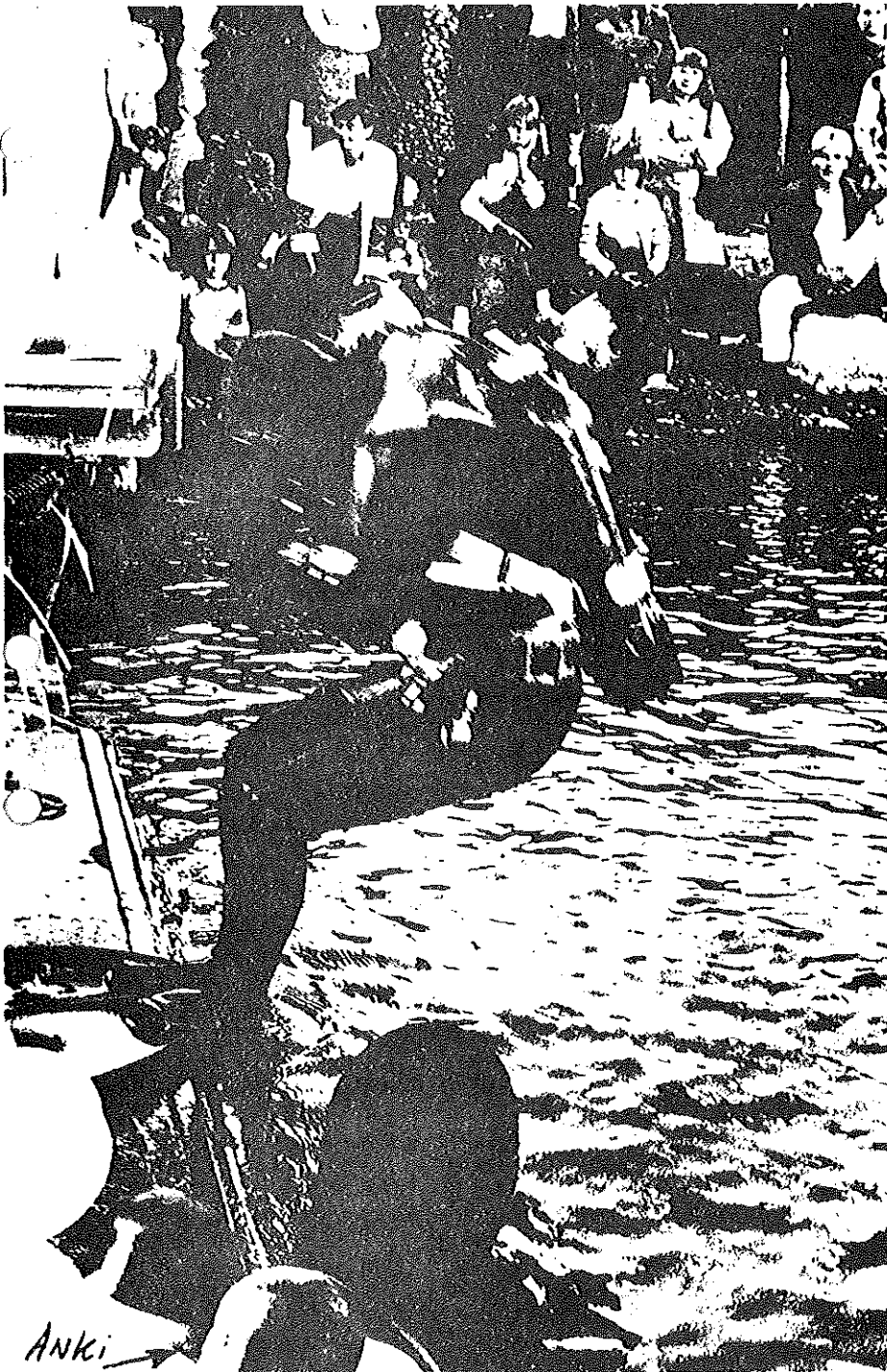
6 KONCENTRATION före själva dykningen. Samtliga bilder på det här uppslaget kommer från Kvinnoiddrottsfestivalen. Foto: Barbro Printz-Bäcklund.

Ur Stockholms
Tidning
nr 3-82
SAMT SPORTTIDNINGEN

Från gamla vrak till vinterträning i simhall

□ □ □ Dykning är en sport som knappast lämnar åskådaren likgiltig. Det fick man belägg för sista augustihelgen i Rålambshovsparken. Sportdykningen var en av de demonstrerande grenarna vid kvinnoidrottsfestivalen.

Här är några bilder från Kvinnoidrottsfestivalen där vår Dykplanerare Anki var med och representerade Grodmännens Kvinnor. Men sportdykning är inte en publiksport, 500 personer såg på när Kvinnorna gick i men bara 30 var kvar när dom kom upp.

Allmänhetens intresse tycks vara otömligt för vad sportdykaren egentligen får uppleva. Han eller hon kliver in i sin gummidräkt och låter sig uppslukas av en annan värld, den marinbiologiska världen. Den som vi andra som sämst upplever som ett smärtamt magplask från bryggan.

I simhall på vintern

Sportdykning är ett sätt att leva, ett sätt att umgås. För många mestadels rekreation, för andra en sport med tävlingsmoment. Det finns exempelvis undervattensorientering och fensimning att intressera sig för, och på vintern är undervattensrugby fin konditionsträning i simhallarna.

Att ett distriktsförbund har tävlingssektion, utbildningssektion samt ungdomssektion är helt naturligt, däremot är det inte alla som har en säkerhetssektion.

Dyksäkerheten är viktig

Dyksäkerheten är viktig. Om knäskador är fotbollsspelarens dilemma, så är dykarsjukan sportdykningens speciella problem. Och herrar politiker i det här länet ska veta att sportdykningen är våldsamt upprörd över landstingets sparplan, som dragit ett stort rött streck över rekompresjonskammaren på Karolinska sjukhuset.

Utan joutjänst där måste den dykarsjuka transporteras med helikopter till — Boden.

Samarbete med Wasavarvet

Men vår hälsoinformation kanske mera måste ge upplysning om allt det positiva som sportdykaren upplever. Det finns sålunda kurser i mariobiologi, undervattensfotografering och mycket annat.

Den som anmäler sig till en kurs kanske får beskedet om att söka och mäta vrak och senare redovisa vid

Anki

I VATTNET är det skönast — tycker sportdykaren och tar sig i baklänges. Foto: Barbro Printz-Bäcklund.

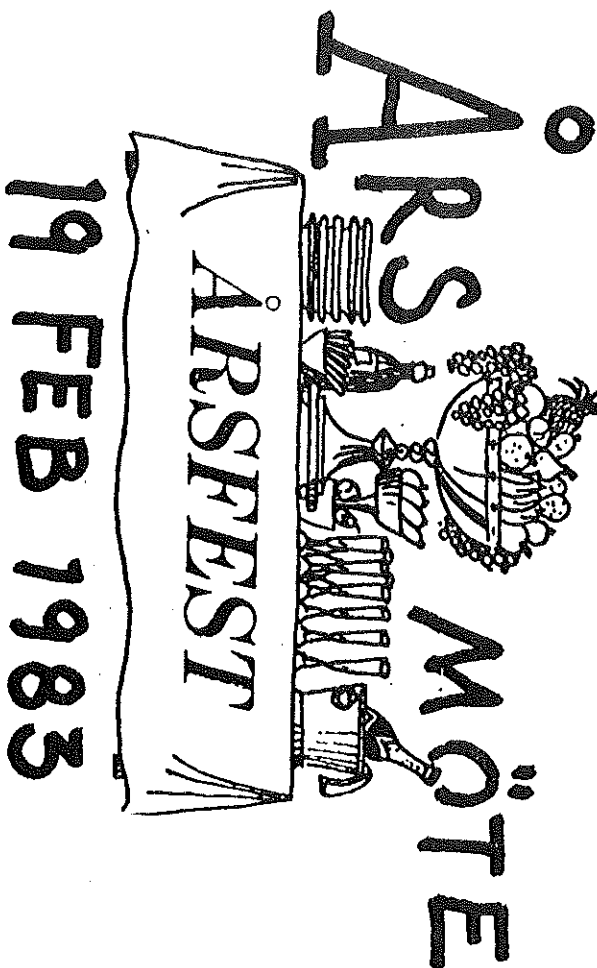
Närvar: Klas Björn Ulf L Häkan Jesper Timo Ulf J
Frånvar: Helena Ann-Kristin

1. Höstfesten ansågs lyckad. Lokalererna trevliga. Beslöts att ha årsfest och årsfest på samma plats. Ulf L bokar Sjövillan igen. Alternativa datum 5/2 12/2 eller 19/2 1983
2. Klubbutfärd med ms Västskusten spikad. Stavnäs kl 09.00 den 23/10.
3. Medlemsavslut för resten av 1982 bestämdes till 90 kr.
4. Nya medlemsanöknings blanketter klara.
5. Nya medlemmar: Häkan Jansson (apparaturkare) Villagatan 9 185 00 Vaxholm tel 0764-328 09

Antalet medlemmar uppsår fn till 93.

Medlemskatedorin stödjande medlemmar ska inte registreras hos SSDF om de inte vill ha Sportdykaren och försäkringen. Medlemsavslut som snorkeldykare.

Nästa styrelsemöte hos Björn och Anki den 10 november kl 19.00
Vid protokollet Justeras
Ulf Jansson
Ulf Jansson Klas Göransson

STYRELSEMÖTE SDK GRODDMANNEN den 10. nov. 1982.
(hos Björn S.)

Närvarande: Ulf J, Timo, Björn, Ann-Kristin, Helena, Ulf L, Häkan, Jesper.

- § 1. Justeringsman: Björn Stålbom.
 - § 2. Hitintills har 11 personer anmält sig till Helsingforsren. Priset höjts med kr. 28,- p-g-a. devalveringen.
 - § 3. Dykutflykt den 21. nov. med "Hålfjell". Stefan Karlsson sköter om arrangeringen kring dyket. Medlemmarna informeras per telefon.
 - § 4. Klubben har förbrukat sina 100 luftfyllningar på Dykshopen "Scandiwers, va för ytterligare medal måste reserveras för dessa.
 - § 5. Nya medlemmar: Jansson, Häkan AD Villagatan 9 Tel. 0764 - 328 09 185 00 VAXHOLM Hansson, Trygve AD Karl Martinaväg 12 Tel. 0764 - 331 80 185 00 VAXHOLM
- Adressförändringar:
Kjell Tore Lundin Tel. 08 - 98 69 54
Fredagatan 6 A Tel. 08 - 615970
172 35 SUNDBYBERG Jesper Skogaryd
Box 11167 161 11 BROMMA
Kerstin Dahlbom Tel. 08 - 67 20 95
Nybergsg. 89 114 41 STOCKHOLM
Carl-Erik Fagerström
Pärnik Stålg. 11 C 51 SP - 00100 Helsingfors 10, Finland.
- § 6. Klubbmöte den 30. nov. med besök på Sjöhistoriska Museet. Vi samlas efteråt på Uffe L:s Kafé. Klubben bjuder på kaffe med dopp. Medlemmarna informeras per telefon.
 - § 7. Klubben ersätter Stefan Karlsson med kr. 200,- för dykledarkursen.
 - § 8. Jesper går på studiebesök på Pegus för säkerhetsombuden.
 - § 9. SDK Nautus har bjudit en representant på sitt årsmöte - årsfest. Ev. kommar Timo att representera Groddmannen
 - § 10. Göran Hjälpe har sänt hälsningar från Genève.
 - § 11. Uffe L. har bokat "Gula Villan" för årsfesten 1983 d.19.2.83
 - § 12. Lucia i tibblubadet d.12.12. Timo skriver kallelse i Groddbadet. Klubben bjuder på lusskaffe och -katter.
 - § 13. Nästa styrelsemöte hos Ulf J. den 6. dec. kl. 19⁰⁰.

Vid protokollet: Justeras!
Helena Eunkankorpi
Helena Eunkankorpi, sek. Björn Stålbom, kass.

DYKOLYCKSFALL!

UR Blöti's
NR 104

Lördagen den 25 september inträffade en dykolycka under dykning i klubbens regi. Tillsammans med gänget som var inbjudna till PR-träffen, gick vi med tre båtar till Saltskär. Vädret var lyfsat och ganska snart var alla indelade i dykpar. Vi förevisade akutväska skrev protokoll och släppte efterhand dykparen i vattnet. Efter en tid hördes rop på hjälp från utsidan av ön. En flicka var nödställd relativt nära land. Ett annat dykpar kom ovetande upp straxt bredvid och kunde med hjälp av flickans parykare bogsera henne snabbt till land.

Hon hade på 18 m. djup tappat sitt bitmunstycke, fått kallsugar och hostat, varpå hon gjorde fri uppstigning. Hon var hela tiden vi medvetande men tydligt chockad. Vi larmade kustbevakningen via radios 11A och efter en stunds dividerande om behov av ambulans eller helikoptertransport, bedömde vi hennes tillstånd så gott att vi begärde ambulans från Hamburgsund för transport till Uddevalla för observation.

Vi åkte med henne i Tollaren till färj-bryggan och fick där vänta ca. 15 min. på ambulansen. Hos larmcentralen hade man då tagit det säkra för det osäkra och skickat en helikopter till Uddevalla för att hämta en läkare och i ambulansradion hörde vi att de var på väg till Hamburgsund. Flickan, hennes man och dykmedicinutbildad kamrat följde med i helikoptern till Uddevalla. Hon fick kvarligga för observation till söndagen och hon hade tydligen inte fått några andra men än ett något sänkt syrevärde i blodet. Vi får vara tacksamma att det hela fick ett lyckligt slut. Samtidigt måste vi dock konstatera att vi också hade tur: Att radion fungerade, att vi larmade under passningstiden, att larmcentralen var alerta. (Man hade även börjat starta tryckkammaren på Nya Varvet i Göteborg). Låt oss aldrig brista i säkerheten kring dykningen och materielen.

K.F.

BRA GJORT!

Som synes har våra vänner på västkusten haft ett tillbud.

Tack vare rådigt och snabbt ingripande från Köpings-Sportdykarklubb gick det att rädda flickan.

Det känns skönt att veta att ännu en gång har samhallets räddningsapparat fungerat tillfredsställande.

Vi vet hur det känns när det lyckas.

SDK Grodmännen

ATT VARA REDAKTÖR

Alla människor (utom redaktörerna själva) vet som bekant hur en tidning ska redigeras.

Om man tar in skämtbitar säger folk: O, så larvigt!

Om man inte tar in skämtbitar säger folk: En så tråkig tidning!

Om man tar in bilder säger folk: Vi vill inte ha något album.

Om man inte tar in bilder heter det: En sån tråkig tidning, bara text!

Om man tar in klipp ur andra tidningar säger folk: De är för lata för att hitta på något själva!

Om man inte tar in klipp heter det att man bara vill se sina egna utgjutelser i tryck!

Om man refuserar insändare är man feg och begriper ingenting.

Om man tar in insändare säger folk att man inte har något omdöme.

Säkert säger du nu att det här är knyckt ur en annan tidning, och det är det också.

De fann skatt-skeppet

REYKJAVIK (Expressen). Nu jublar skattsökarna i havet utanför Island.

I fredags hittade de äntligen det holländska fartyget som för 315 år sedan förläste.

Ombord ska det finnas tonvis med diamanter, kupper och kanske guld...

Det råder nu ingen tvivel om att skattsökarna, som letat febrilt i 20 år, kommit rätt — och om några år kan se fram emot att bli förmögna, mycket förmögna.

För någon vecka sedan lyckades skattsökarna lokalisera platsen där fartyget gick under med 200 män 1667.

I fredags fann de fartyget på 10 meters djup i sanden, 100 meter från stranden söder om Vatnajökull.

De hittade trä, som tycks vara ek — det träslag som skeppet byggdes av.

De hade grävt hål som var 60 meter långa och 8 meter djupa. När de så började borra i hålen fann de ganska snart vad de var ute efter.

De kom till hål nummer sju, och borren knäcktes plötsligt när den slog emot järn.

Eken som tagits upp sänds nu till Oslo för att undersökas.

I april nästa år fortsätter de att gräva efter det 60 meter långa, 14 meter breda och 10 meter höga skeppet — till brädden fyllt med ospipade diamanter...

Sakat ur

Exp. 5 aug. 1988

UR BADMÄSTAREN

Hur går det till ATT DOPPA SIG?

Det är bäst att stödja sig vid en käpp och gå så sakta ned i vattnet som man kan och när man kommit ett stycke ned, böja låren, förkorta sin längd och doppa huvudet under vattnet samt lyfta det åter upp och taga till sig andan.

(Frans Westerdahl, läkare i Sverige på slutet av 1700-talet)

UR VENTILEN 10-82

MUR MURÄVA MED MURÄVA

Giftig, hemsk och livsfarlig. Murävan korallrevets ormlika monster. Nej — naturligtvis är sanningen en annan. Murävan är inte ormen i korallparadiset. Möjligen älen i detsamma ...

SAXAT UR BLÖTIS OCH
DJURMAGASINET NR 1 ARG. 1

Murävan har en elak och onskedfull uppsyn — därför måste de vara grymma och farliga. Det ligger snubblande nära att resonera på det sättet, och det är förstås fel. Murävan är ytterligare ett i den långa raden av djur, som har fått oförtjänt dåligt rykte. Men murävan är lika fullt ett rovdjur, och om den blir angripen eller känner sig hotad, försvaret svarar den sig. Är angriparen en människa kan försvarsreaktionerna få odesliga konsekvenser — för människan.

När det gäller djur i tropiska vatten brukar det vara svårt för den som inte är speciallist att avgöra i vilken djurgrupp ett visst djur hör hemma. Ofta kan det to m vara svårt att avgöra vad som är djur och vad som är växter. Barracudorna liknar gäddor men är inga gäddor, delfinerna liknar fiskar men är däggdjur, havs-anemorer och koraller ser ut som blommor men är djur, nässeljur, den vandrande busken är en sorts ormslårna, ja, listan kan bli hur lång som helst. Därför känns det nästan förvillande att konstatera, att de alliknande muräorna verkligen tillhör alfamiljen. Att det sedan finns tropiska alar som till förväxling liknar havsormar är bara ännu ett av naturens förvandlingsnummer.

Muräorna är bottendjur som lever på korallrev eller vid klippkuster. De håller till mera i gångar och håligheter inne i bottenmaterialet än

ute på botten, så de flesta muräorna ser vi helt enkelt inte till när vi dyker, trots att de finns där. Murävan klassiska position, när vi får syn på den under en dykning, är där den sitter i öppningen till en håla med bara huvudet och någon decimeter av kroppen synliga. Med jämna mellanrum öppnar den munnen lite för att ta in andningsvatten, och vi ser raden av smala, spetsiga tänder och tycker, att den ser förfärligt grym ut. En tvåmetersmuräva kan ha nog så respektgivande uppsyn.

Enligt litteraturen skulle muräorna jaga mest om natten, men jag har aldrig lyckats stota på någon jagande muräva under en nattdykning. Den enda gång som jag har sett en muräva på natten var under filmexpeditionen med Robin Lehman. Den hade lagt upp sig på ett korallblock så att nästan hela kroppen var synlig, och jag där, alldeles stilla. När vi tillade närmare såg vi, att två putsarrör var i färd med att "städas" skinnat på den. Räkorna klade ivrigt omkring på murävan och plockade hudparasiter från den. De arbetade sig metodiskt fram över hela kroppen, och till sist såg vi dem klänga omkring på murävanns huvud och putsa kring ögonen och näsborrarna och i mungporarna. Däremot fick vi aldrig se dem gå in i munnen och "borsta tänderna" på murävan, för då blev den irriterad av det skarpa ljuset från filmstrålkastaren och gav sig iväg. Jag hade

förstås ingen kamera vid det tillfället eftersom jag var med i kamera-assistent åt Robin.

Även för Gunnar "Gube" Bemert blev det magert med bilder, när han ställdes inför sitt livs upplevelse med en muräva. Han hade lånat ut sin kamera till dykkompisen, som bara stirrade på det som hände, utan att komma sig för med att ta en enda bild. Det var under en nattdykning och de hade hittat en fjärilsfisk, som stod inne i en grota och sov. Medan de laktog fjärilsfisken fick de syn på ett muränahuvud inne i de mörka skrymsena långt in i grottan. Murävan kom långsamt närmare och plötsligt skot den blixsnabbt fram och högg fjärilsfisken, som sprattlade omkringt i munnen på den. När fjärilsfisken hade slutat sprattla, spottade murävan ut den till halften, vände den i munnen och drog sig värdigt tillbaka. Det är vid sådana tillfällen som man skulle ge vad som helst för att ha en kamera, men Gube bor ju kvar nere vid Röda Havet och har chansen på fler liknande tillfällen.

Gube hade också en muräva som han har lyckats tämja, så att den kommer och åter ur handen. Jag vet att det är ett verkligt tålmodsprövande arbete, för jag har försökt flera gånger att erbjuda mat till murävan som jag har hittat, men ingen har ännu varit på humör att ta emot den.

Bara en enda gång hittade mina turister en muräva, som de besökte och matade ett par dagar i rad. Det var vid norra bryggan på Sanganeb, och jag såg den aldrig, för jag var fullt upptagen med att reparera en kompressor medan jag fick rapporter om den. Nöjet blev heller inte långvarigt, för efter två dagar anlände ett dykargång från en annan dykarestation, harpunbeväpnade och skjutglada gossar allihop. Det tog inte mer än ett par timmar innan de hade dödat vår nyförvärvade vän, och de var omotvilligt stolta över bedriften. När vi frågade dem vad de tänkte göra med murävan, kunde de inte svara. Senare fann vi kroppen i strandkanalen, halvriten och delvis uppäten av asatäre.

Jag måste förstås erkänna att jag själv varit med om att skjuta en muräva, fast det var för många år sedan i Västindien. Jag höll inte i harpungeväret, men jag var med om att organisera jakten och fotograferade hela handelseförloppet. Vi fick verkligen se att en skadskjuten muräva inte är att leka med, för den gjorde slarvsyrla av harpunen som var av 10 mm hårdast stål, i sina försök att befria sig från den.

I en klassisk skildring av Hans Hass berättas om ett ovanligt grymt och meningslöst experiment med en muräva, där harpunen genom en skadskjuten muräva fasts vid en kraftig fjäderväg på fartyget, och murävan dragkraft och förmåga att hålla sig kvar i sin håla uppmerks till åtskilliga ton. — Ett andra, mera välplicerat skott gjorde slut på vår muräva. Anledningen till att vi dödade det stackars djuret var helt enkelt, att vi ville ha den till mat. I Västindien liksom i Medelhavet anses nämligen muräva vara en delikates. Den smakade alldeles förtärligt, som all ungefär. Även på Sanganeb fick vi ibland av misstag upp murävan, när vi stod och matade på bryggan. Men då fick vi reda på något ganska förvånande: sudaneserna åter inte murävan, och de varnade oss för att göra det. De anser att kottet är giftigt.

Murävanas giftighet är en omstridd fråga. Då rör det sig inte så mycket om huruvida kottet är giftigt, utan om murävan är försedd med gifttänder eller ej. Det har jag diskuterat många gånger med olika dykargångs- och ofelbart delar sig gånget i två grupper, den ena anser att murävan verkligen har gifttänder och den andra dra att stelkrampsbakterier och andra otrevligheter som murävan bär på i munnes bakteriefloa, ställer till med svåra infektioner. Jag har försökt att finna klarhet i frågan i litteraturen, men den ger vid första anblicken förbryllande och motståndande uppgifter.

I Djurens värld, 1965 års upplaga, står det inte ett ord om att murävan skulle ha giftigt kott. Däremot beskrivs en grupp tänder, vilka ligger i en påslänkande inbuktning i gommenens slemhinna, som innehåller giftproducerande körilar". Risken för

såg. Skulle den så kärlarna runt en arm, ja, då sitter jag som i ett skruvstad. b frågan om en måniska skulle klara ett sådant angrepp.

Precis en sådan sak hände, medan jag jobbade som turistguide i Sudan. Det var en undervattensfilmare som släpade på en tung kamera med stor batterilåda och två stora strålkastare. Han hade simmat omkring med den där tunga utrustningen ganska länge, så när han var på väg upp efter dykningen var han ordentligt trött. Han satte sig på en korall för att pusta ut. Han blev inte sittande lång stund. Nästan omedelbart för han upp och med en brännande smärta i ena benet.

Efter dykningen visade det sig att han hade ett runt hål uppklippt i vätträtsbyxorerna, på baksidan av ena låret. Under hålet var det några små röda märken i skinnnet. Någon dag senare började ett stort blåmärke sprida sig kring de röda prickarna, och det fortsatte att göra fruktansvärt ont. Han kunde knappast sitta på flera dagar. När han kom hem till Tyskland uppsökte han en läkare, som var troppikspecialist, för att få blyessyren omsedd. Läkaren drog den slutsatsen att han måste ha blivit biten av en muråna, och vi får väl anta att det är riktigt. I så fall måste han ha satt sig rakt på murånan, som lisknade till och bet honom. Det stora blåmärket runt det obetydliga såret tyder då på att murånan haft ett gift med haemolytisk (blodskadande och blödningsframkallande) verkan, som kommit in i såret.

Men vanligen ser vi ett bistert grinande huvud, som sticker fram ur ett stenröse. Med tålmod och försiktighet kan vi göra oss till vänner med en imponerande och en respektgivande muråna, som försiktigt tar för sig av de godbitar som vi sträcker fram mot den. Det bästa jag sett i den vägen var i en film av Ron och Valerie Taylor. Valerie tog ut bitmunstycket, placerade en köttbit mellan läpparna och sträckte fram ansiktet mot den tama murånan. Efter ett ögonblicks tvekan kom murånan fram och tog nätt och elegant köttbiten direkt ur hennes mun. När vi alla lart oss att närma oss farliga djur på det sättet, finner vi snart, att inga djur egentligen är farliga.

INGE LENNMARK

dödsfall efter bett av murånor anges så högt som till 10 %. Sedan berättas, att murånoras kött är mycket uppskattat på många håll i världen. Unge Roms storhetstid odlades murånor i dammar... I samband med Caesars triumftåg lär således inte mindre än 6000 murånor ha serverats vid en enda fest....

Boken Poisonous Marine Animals av F.E. Russel, har två huvudavdelningar, nämligen dels sådana djur som är giftiga att äta, dels sådana som har gifttaggar eller gifttänder. När vi tittar i registret ser vi att murånor står enbart bland djur som är giftiga att äta, och ingenting står nämnt om dem i den andra avdelningen. Så läser vi texten och finner, att murånaförgifningar inträffar enbart när folk har druckit rått murånblood! vem, som är vid sina sinnens fulla bruk, skulle dricka rått murånblood?

Beträffande murånoras eventuella gifttänder finns det ändå en tänkbar förklaring i Djurens Värld. När vi diskuterar murånor, betraktar vi dem skulle vara lika. Men Djurens Värld förklarar att "ungefar 12 släkten och minst 80 arter murånor är kända från de tropiska och varmttempererade haven". Det är alltså fullt möjligt att det bland dessa minst 80 arter finns någon eller några som har gifttänder i gommen, och ytterligare någon eller några som har giftigt kött. Formodligen är detta inte ens utforskat ännu.

Det finns alltså anledning att umgås med viss försiktighet med murånor. Om både murånan och jag har fått syn på varandra, och kan bevaka varandras rörelser, är det ingen större fara. Jag har, med kameran som sköld, ryckt fram ända upp i nyttet på åtskilliga murånor, men ingen har hittills visat några tendenser att gå till angrepp. De har bara dragit sig tillbaka lite förnärmat, eller gömt sig helt inne bland korallerna. Men det kan hända, att jag står en muråna utan att få syn på den, kanske sätter ett knä eller en armbåge på den när jag utforskar en grotta. Och om jag skulle kora ner handen eller armen i en håla, som en muråna betraktar som sin högst privata, är risken stor att den biter ifrån

Krakfjänd räddas trots penningbrist

PÅ ÖSTERSJÖNS BOTTEN (SVD). Skurande stiger luftbubblorna mot ytan 27 meter ovanför våra huvuden. Vi simmar sakta fram över havsbotten, som tycks öde och tom.

Så vore det inte för privata donationer skulle ingenting alls kunna bärgas från denna marinarkeologiska guldgruva, ur många aspekter ser beaktade inte tiden. Arseniderna här ovanför är regelbundet värda ett par tusen kronor. Vi simmar sakta fram över havsbotten, som tycks öde och tom. Standen ligger i vägen, precis som vattenytan ovanför, här och där ser vi en sten med lite värdighet och några blåmärke. Allt är så stilla, här märks inte tiden. Arseniderna här ovanför är regelbundet värda ett par tusen kronor. Vi simmar sakta fram över havsbotten, som tycks öde och tom.

När vi kommer upp till ytan ligger kustbevakningens oljebottensfartyg TV 012 där och väskar i dymanen med sitt gråmalade snögörsvarov. Kustbevakningens ställer upp graten och då när det finns möjlighet och ibland har marinen ett fartyg över. För kustbevakningen är det inte någon uppdragning att ställa operatörer som denna betraktas som dykbovningar.

Fyndrik

Men många måste ställa upp med pengar om utgrävningen av Krabben skall kunna fortsätta. Vrabbet är oerhört fyndrikt och kan berätta fastslått om brett i ett stort krigsfartyg för 300 år sedan. Lars Einarsson arbetar bara tillfälligt med Krabben men han har i alla fall en önskelista: vilja ha en dykbril, en båt med en bra arbetsplattform, lyftmöjligheter upp till ett ton och bostadsutrymmen. Drott och underbåt blir det som kostar pengar men jag skulle kunna tänka mig att svenskt varvsindustri kunde skaffa sig PR och goodwill genom att ställa en båt till förfogande, säger han. En alternativt vore om turistverket skänkte den utmärkt men något ömta drygt 40 år gamla TV 012 till Kalmar läns museum i stället för att sälja den nästa år när den utgrävas.

Mer pengar

Jag skulle också önska mig en utrustning på marinarkeolog i Sverige. Krabben presenterar ett sådant kulturarv som det kan ske. Kalmar läns museum får lygna anslag till bärgningen av fynd från Krabben. Allt måste rymmas inom museets budget.

Så vore det inte för privata donationer skulle ingenting alls kunna bärgas från denna marinarkeologiska guldgruva, ur många aspekter ser beaktade inte tiden. Arseniderna här ovanför är regelbundet värda ett par tusen kronor. Vi simmar sakta fram över havsbotten, som tycks öde och tom.

Skänkta pengar

Det är nu har arkeologerna en budget för 1982 på 300 000 kronor - av skänkta pengar. Nästa år hoppas de få mer, 380 000. Dessutom har olika företag ställt material av olika slag till förfogande. Det rör sig om en cykelbelysning av gummi, en liten lastbil m.m.

Utan privata medel hade

Krabben aldrig blivit någonsing. Hon hade legat dold på botten för evigt. Faktum är att det står illa till med marinarkeolog i Sverige. Det finns inte ens någon marinarkeologisk utbildning! Då kanske det inte är så underligt om en av de rikaste kulturhistoriska städer vi har inte kan ställa upp på grund av penningbrist.

Primärfyra förhållanden

Nu konserveras alla fynd som tas upp ur djupet. Det sker under yttre primitiva förhållanden i det gamla ångbåtsgaraget där museet sitt byrå är placerad. Fynden ligger i olika kemiska bad i gamla badkar som en byggfirma tagit ur utrustningsrummet och sållt för 100 kronor styck till museet.

Så arbetar arkeologerna med ett av världens intressantaste fynd. Krabben ligger på botten utanför byn Rullstaden på Ölands utside. Där bor arkeologen och kustbevakningen i den tillfälligt tomma lekstaden. Stängarna står i rader och de tidiga morgnarna blir oblidiga på grund av alla tusentals flugor som kommer från grannarnas godsställestack utanför knuten.

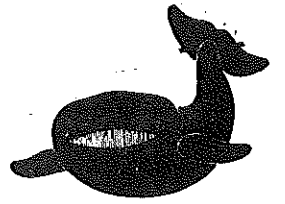
Kronaprojektet måste ha pengar, mycket pengar, för att kunna överleva. Privata donationer kan då överskyla och dölja det faktum att svenska kulturbidragsgivande myndigheter inte anser sig ha någon intresse i den maritima forntiden.

Artikeln är hämtad ur SVD 820801

Fotografierna har utelämnats / HE

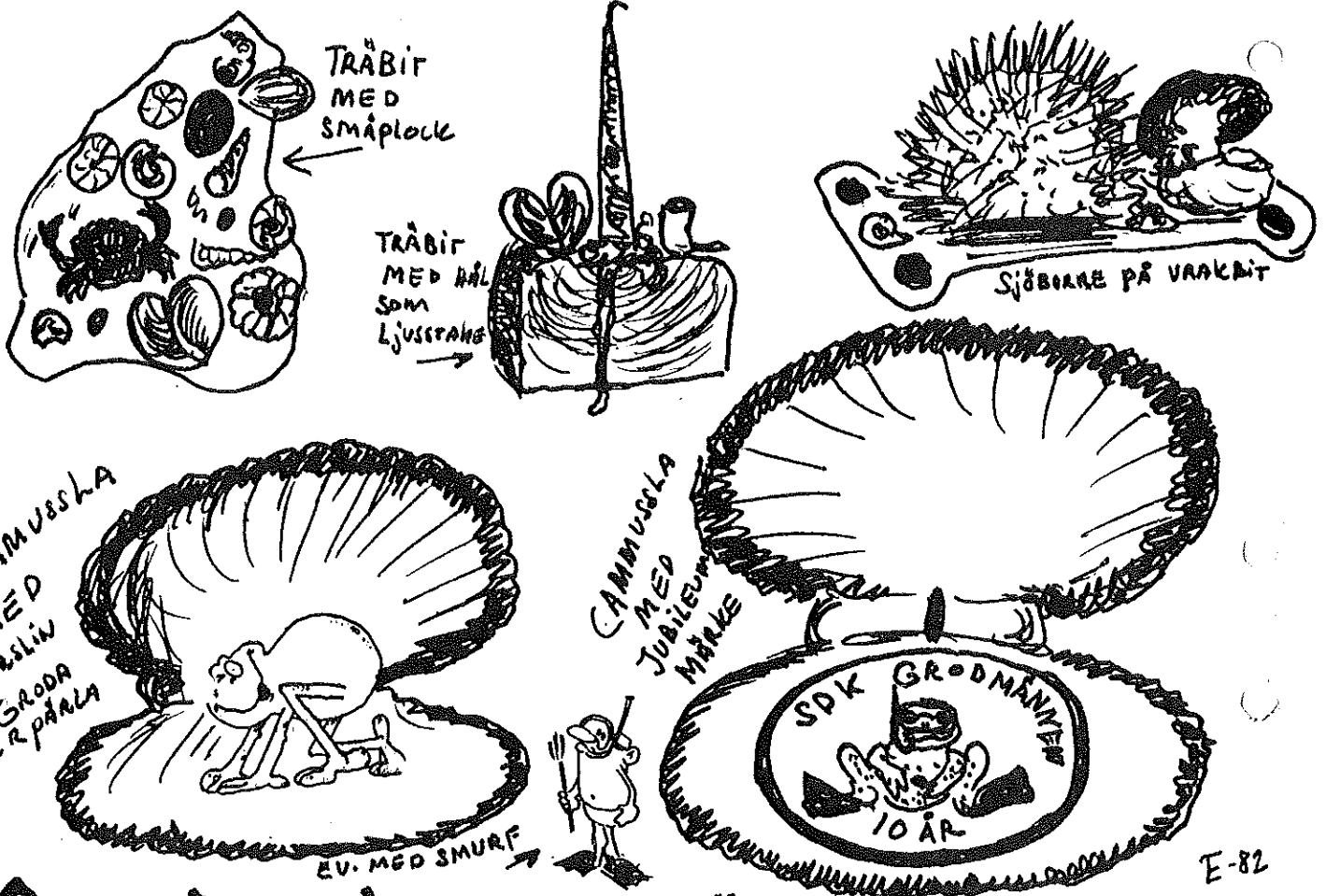
SEDAN UR VEJEN

VAD GÖR DU MED DINA SJÖFYND?

Ligger dom i en låda och skräpar och luktar illa, det brukar vara ganska vanligt. Är det så, så tycker jag att du skall ändra på det. Ta en träbit från stranden som ser häftig ut och limma fast olika prylar på den, och du skall se att det kan bli jättesnygga grejer som alltid pryder sin plats.

Här nedan är några förslag på olika kombinationer av allsköns sjöfynd, och det är alltid lika roligt att tex. ge bort som gåva det brukar bli uppskattat då dom vet att det kommer från en bekant som dyker.

OM DU INTE GÖR NÅGONTING
MED PRYLARNÄ UTAN SLÄNGER
DOM EFTER ETT TAG, SÄ SLUTA
PLOCKA MER. DOM ÄR VÄCKRARE PÅ
HAVSBOTTEN!

Säsongens sista (?) vrakdyk.

Tidigt söndagmorgon 21/11 satt jag, Percy, Anders och Peter ombord på "Blåfjäll" och väntade på de andra godorna som skulle komma. Efter ca. 45 min kom Helena, Tomas och Stefan; försenade tack vare en ny medlem som skulle hämta dem, men varken kom hämtade dem eller ringde och hörde av sig. **SVAGT.**

Övriga godor som hade anmält sig hade inte kommit så vi kastade loss och satte kurs mot "Melanie". Efter ca. två timmars båt-färd var vi framme, och det var dags att byta om. Det var ganska kallt att stå uppe på däck i blåsten och ta på sig. Väl i vattnet tog det mig och Anders ca. 5 min att hitta vraket. "Melanie" är ett ganska så stort vrak, så vi kan tyvärr inte se så mycket av det, men det är ganska välbevarat för att vara så gammalt (sjönk 1907) och omtalat. När vi kom upp hade det blåst upp ytterligare, både Anders och jag blev lite illamående. Helena, Peter och Percy var missnöjda över att inte ha hittat vraket. Först i och sist upp, är ett vanligt uttryck när Tomas och Stefan är med. Den här gången försenade den hemfärden med en 25 minuters etappuppstigning. Jag tycker det var ett bra dyk, och jag återvänder gärna till "Melanie" igen.

Blöta hösthälsningar till alla godor från

Välkommen. (Karl-Henrik Thomas)

**BETALA
REDAN NU!**
DIN MEDLEMSAVGIFT.

Kungen vakar över "Kronan"

Kung Carl XVI Gustaf kommer att bli beskyddare för projektet "Regalskeppet Kronan". Det meddelade landshövding Eric Krönmark, Kalmar, sedan man på fredagen bildat den Kronan-kommitté som varit planerad en längre tid.

— Bärningen och utställningen av Kronan-fynden bör vara ett riksprojekt lokaliserat till Kalmar, säger Krönmark. Han hoppas att man snarast skall få nödvändiga utrymmen för att visa fynden. Kalmar får i så fall det tredje stora sjöfartsmuseet i landet efter Stockholm och Göteborg.

Landshövdingen blir ordförande i kommittén som i övrigt består av bla överantikvarie Margareta Björnstad, riksantikvarieämbetet, Historiska museets chef Per Lundström och Kronan-upptäckaren, Anders Franzén.

Kronan-kommittén permanentas till våren. Till dess skall en arbetsgrupp med landshövdingen som ordförande pröva hur projektet skall betalas.

Resurser

— Vi tror att en långsiktig planering på tex fem år den lämpligaste formen. Kanske bör en stiftelse bildas. Några initiativ från staten centralt kan man inte vänta sig säger Krönmark.

— Vi har så att säga myntat in fyndgruvan. Sedan får vi efter hand bestämma bärningstakten. Bärningen ka ta 5, 10 eller 30 år. Det beror på målsättning och resurser.

Peter Norman, antikvarie på läns museet och dykare, påpekar at man till årets fältbudget har avsatt 360 000 kr. De som bärjar det engelska 1500-talskeppet Mary Rose förfogar över 10 milj kr per år. (TT, Kalmår)

— Varför simmar du omkring och lyfter på hatten?

— Bad är hälsa.

Dykare fann guldmynt för miljoner

DN 26/10 - 82

Ett sensationellt guldfynd har gjorts vid undersökningarna av vraket regalskeppet "Kronan" utanför Öland. Över 100 guldfynd som väger närmare ett halvt kilo har hittats avdykarna.

En guldring som kan ha legat i samma kista som guldfyndet bär initialerna LCD och det kan tyda på att både ringen och guldfyndet — i dag med samlarvärde — kan ha tillhört befälhavaren för den svenska flottan, amiralen och riksrådet Lorentz Creutz — gift med Elsa Dewall.

Han ledde från regalskeppet den strid med dansk-holländska flottstyrkor som slutade med att "Kronan" exploderade och sjönk. Bland guldfyndet finns ett exemplar av Karl IX:s sexdukatersmynt, tidigare endast känt i ett exemplar som förvaras i kungliga myntkabinettet i Stockholm.

Vidare ingår 42 gulddukater liksom guldfynd från Tyskland,

Holland, Spanien och Ungern. De äldsta av mynten är närmare 500 år gamla. Man tror inte att det är "Kronans" skeppskassa som hittats. Den återstår förmodligen fortfarande att finna men torde endast innehålla mynt av lägre valörer. (TT, Kalmar)

Luftfyllning som kunde slutat illa

□□□ Två personer höll på med en vanlig rutinfullning av luftflaskor hos Köpings brandförsvår. Det kunde ha slutat illa.

Mitt under fyllningen slets en slang av. Den vispade runt och slog i allt den kom åt. Som tur var fanns ingen av de två personerna i närheten av den avslitna slangen. De lyckades krypande ta sig till nedavstängningen.

Av brandmästare
Anders Dahlberg
Köpings brandförsvår

Vid olycksstillfallet var två män i rokskyddsverkstaden. De skulle återställa använd utrustning.

Till luftfyllningen var 3 paket för 300 mm 2 flaskor för 200 bar och 1 flaskor för 15 anslutna

Arbetet gick rutinnmassigt och normalt. Högtrycksslangarna var två år gamla.

Vispade runt

När fyllningen är i det närmaste klädd ett tryck av 280 bar brister plötsligt en av fyllningslangarna och vispar runt i den närmaste omgivningen. Golvplaster och tekamraturer lossnar, murbruket yr i luften.

Samtidigt rusar all komprimerad luft ut ur flaskorna under ett bronpinande tjut.

De två personer som var i rummet tar sig krypande ut. Vid dörren når de nedavstängningen och utlöser den.

Framför fyllningsrampen fanns en U-skyddsbalk med mitten 30x170x1600 mm. Den var inte tillräcklig för att hindra slangen från att vispa runt.

Om någon stått böjd, syselsatt med slangar eller ventiler hade en svår skada kunnat uppstå.

Sedan olyckan inträffade har man vidtagit åtgärder för att så långt som möjligt förhindra att personskador ska uppstå om något sådant här skulle inträffa igen.

Alla fyllningslangar har bytts mot nya. De är provtryckta med 800 bar.

En skyddsvägg av trä har satts upp och arbetsbänkarna har flyttats längre bort från fyllningsrampen. □

● Så här ser slangen som slets av ut. Som tur var skadades ingen av den vispande slangen.

Nya skepp funna från vikingatiden

UR VENTILEN

— Det är skönt när man får rätt någon gång. Nu kan det här bli ett väldigt stort projekt.

Efter att ha arbetat med att frilägga det vikingaskepp som påträffades i Foteviken vid Skånes kust har Catharina Ingelman-Sundberg, intendent vid Malmö sjöfartsmuseum, nu stött på ytterligare tre vrak från vikingatiden i närheten av det första.

Själv hittade hon ett av dem tillsammans med amanuens Per Söderholm, också från Sjöfartsmuseet i Malmö. Fynden gjordes på måndagskvällen.

De övriga skeppen påträffades av Bert Westenberg från Sta-

tens sjöhistoriska museum i Stockholm och Mikael Teisen från Skeppstekniska laboratoriet i Roskilde.

Catharina Ingelman-Sundberg, som leder bärningen av det först påträffade vikingaskeppet, har alltid hävdat att det måste finnas mer att hämta på Fotevikens botten.

— Det här kan vara toppen på ett isberg, sade hon till SvD för en tid sedan.

Nu har hon fått rätt. Innanför den spärr av pålar och sten där de fyra skeppen påträffats kan ha legat en blomstrande handelsplats från vikingatiden.

Tidigare har man trott att det först påträffade skeppet kan ha förlit när det kom med stendast till bygget av spårren. Nu förefaller det mer troligt att skeppen lastats med sten och tänkts för att förstärka spårren. Detta i sin tur gör att man inte har några förhoppningar om att påträffa

några intressanta föremål i vraken.

De tre vrak som nu påträffats är i olika stadier av sönderfall. Ett av dem ligger djupare än de andra och ser ut att vara bättre bevarat.

— Det är mer lovande än de bägge andra, förklarade Catharina Ingelman-Sundberg.

— Nu ser det ut som om vi kommer att kunna få en sydsvensk attraktion i vårt museum. Skeppen blir nog också internationellt uppmärksammande, sade hon.

Hon berättar att arkeologerna sänkt omringling längs spårren då hon fick syn på något "som såg skumt ut". Det var ett av skeppen.

Från det ena vraket sticker sex bord ut under en stenhög. På ett av de andra "vittade" arkeologerna fram tre bordläggningssplanor.

Tills vidare får de tre nyfunna

vraken ligga i fred. Först måste det först upphittade vraket bärjas.

Frilagd

Alli sten är nu upplyft från det och bordläggningen frilagd. Tvårt emot vad man först förmodade är kölen bevarad. Där finns också delar av styrbordssidan kvar, vilket man inte heller vetat om.

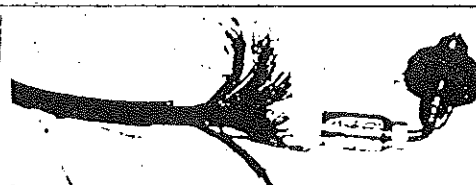
För rekonstruktionen är detta mycket positivt.

— Vi måste lösgöra varje plank för sig. De är så sköra att de på sina ställen skavs sönder av mätbanden, förklarade Catharina Ingelman-Sundberg.

När detta är klart kan marin- arkeologerna sätta igång att undersöka de nyfunna vraken. Sedan måste också hela stenspårren utforskas noggrant.

Det är inte otänkbart att man stöter på nya intressanta fynd.

/ HE

Brandförsvår 4/82

— Ja då anställer jag er, herr Axelsson. Jag litar på att ni är hundraprocentigt ärlig.

— Det kan ni göra, direktörn. Jag har tjänstgjort på badhuset i nio år och inte tagit så mycket som ett bad.

★

Sveriges första flytande (och dykande) skola

OXELÖSUND. Så här ser de ut - de tuffa sportdykarna ombord på "M/S Sally" som under en hel vecka varit på spännande skattjakt efter förlista fartyg på ostkusten.

Sex tuffa skolgrabbar och två ledare från sportdykarklubbarna i Eskilstuna och Södertälje har genomfört det första flytande fridykarlägret i Sverige.

Det har tagit drygt ett år att planera det flytande fridykarlägret, säger Torbjörn Andersson från Eskilstuna och Krister Askenstål, Södertälje, ledare på expeditionen.

Före den spännande veckan på ostkusten på jakt efter förlista fartyg har man pluggat och forskat i arkiv och på museer för att kunna pricka in vrakplatserna.

En veckas skattjakt

Efter alla förberedelser plockades sex pojkar i 15-årsåldern ut i de två sportdykarklubbarna. Man hyrde in "M/S Sally", en gammal fisketrålare på 70 ton från Järfälla.

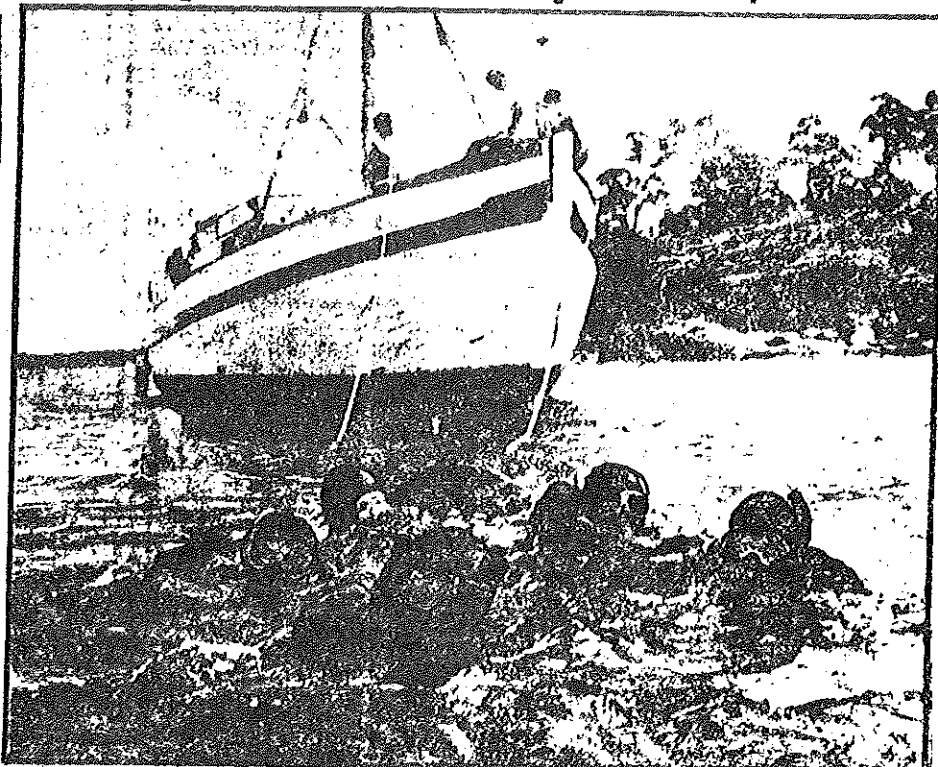
Med dykardräkter, proviant och tusentals prylar drog gänget i väg med "M/S Sally" på en veckas spännande skattjakt.

Ombord har vi haft en hel del teoretisk undervisning med grabbarna, säger Torbjörn Andersson. Det är inte bara att dyka ner till ett vrak och plocka med sig en massa dyrgripar. Samtliga vrak är registrerade och ägs endera av staten eller av något försäkringsbolag.

Marinen kollade

Innan dykargänget ombord på "M/S Sally" kom till Älvsnabbenvraket i Stockholms skärgård var man skyldig att informera Sjöhistoriska museet.

Trots detta kom marinen patrullbåtar och kontrollerade vad vi sysslade med, säger Torbjörn Andersson.

Det tuffa dykargänget studerar ett vrakflynd. Fr. v. Torbjörn Andersson, Eskilstuna (ledare), Lennart Karlsson, 16, Eskilstuna, Mikael Lindell, 16, Eskilstuna, Håkan Kempe, 17, Södertälje, Jukka Sjöblom, 16, Södertälje, Stefan Karlsson, 15, Eskilstuna, Leif Eklöf, 18, Eskilstuna, Kjell Möller, 16, Eskilstuna, Krister Askenstål, Södertälje (ledare) och i styrhytten skepparen Jan-Åke Larsson från Järfälla.

Foto JERRY WINDAHL

UR AFTONBLADET SEP. -82

Varje deltagare i det flytande fridykarlägret fick en pärm med uppgifter om vrakplatser, marinarkologi, lagtexter, sjöräddning och sjörättskunskaper och så vidare.

De sex grabbarna har förberett sig hela vintern med fridykning inomhus i badhuset.

Grabbarna har själva betalat kursen, säger Torbjörn Andersson. 900 kronor per deltagare. De pengarna har de slitit ihop med att samla in tomglas, jobba på helger och annat.

Dök sex meter

Aftonbladet följde med en hel dag ombord på "M/S Sally" när expeditionen prickat in två förlista fartyg som skulle undersökas i skärgården utanför Oxelösund.

Det var "M/S Fritz Wollmer" från Västtyskland som förläste 1954 vid Grässkäret utanför Oxelösund på cirka 15 meters djup.

Dessutom ankrade man upp och dök ner till fisketrålaren "Sana" som ligger på sex meters djup vid inloppet till Oxelösunds hamn. Den sjönk 1978.

Fler vill försöka

Vi har redan fått förfrågningar från andra distrikt runt om i landet som vill satsa på liknande expeditioner, säger Torbjörn Andersson.

Vi hoppas fler ungdomar i landet kommer till sportdykarklubbarna och lär sig fridyka. Det är nämligen inte bara att hoppa i sjön och dyka hur som helst. Utan riktig utbildning kan det var direkt livsfarligt även på grunt vatten.

Dyrt öl

Det var en apa som gick in på en bar.

Får jag en öl, sa apan och lämnade 100 kronor.

Servitören tog pengarna och tänkte att han skulle lura apan. Han lämnade tillbaka fem kronor och sa:

Det är inte ofta vi har apor till gäster.

Det är inte så konstigt, sa apan. Om ni tar 95 kronor för en öl.

★

Två handelsresande möttes på hotell:

— Vad reser du i?

— Preventivmedel.

— Och, det där är din son förstår jag?

— Nej, det är en reklamation från Skövde.

AFTONBLADET
Söndag 5 september 1982

Haj med två ben - i magen

HOLLYWOOD, Florida. En människoätande tigerhaj fångades i går i Hollywood i Florida på amerikanska ostkusten.

Sportfiskaren Al Laurino, 36, kämpade i fyra timmar med hajen. När han fick upp den på land formligen spottade den ut ett mansben med strumpa och tennisko. Resterna av ett annat ben återfanns också i hajen.

Hajen vägde 165 kilo och var 2,9 meter lång. Doktor Ronald Wright, som undersökte den, tror att benen härrör från en man som omkommit på annat sätt och att hajen slukat kvarlevorna. (AP)

TRAVOLTA i LONDON

Resfebern har drabbat Travolta igen. Denna gång sattes kurs mot London.

Resan var en studieresa: Det engelska ölet skulle testas.

Vi var tre experter som gav oss i väg.

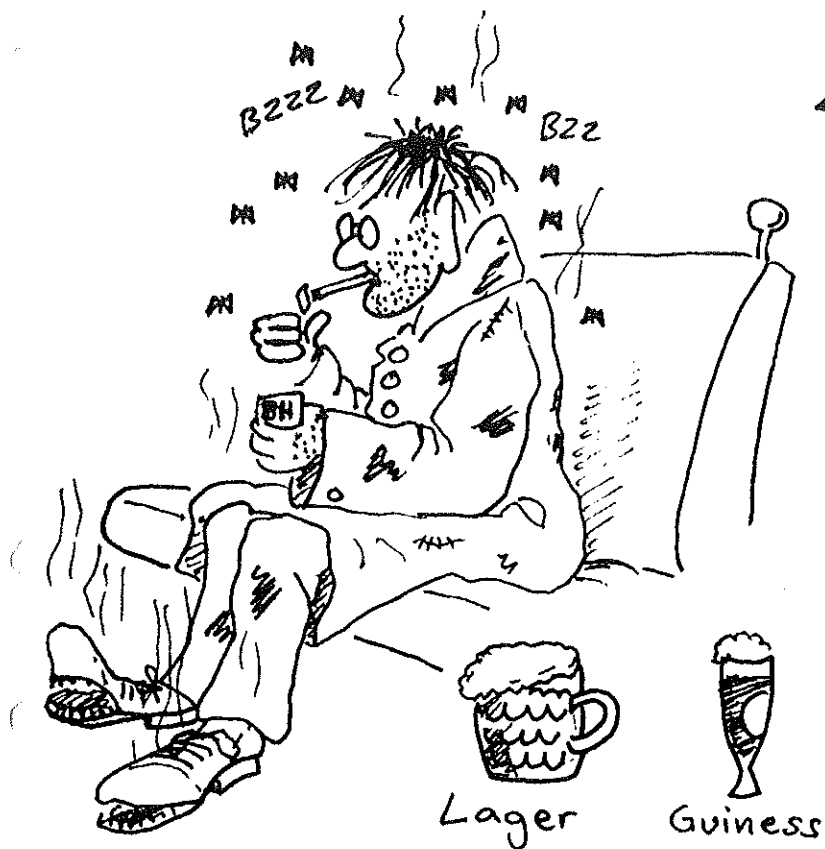
Att inta föda på ett flygplan är en balanskonst. Då och då förgyller en Luftgrop tillvaron.

En fotbollsmatch stod givetvis på programmet: Queenspark Rangers mot Blackburn.

Att applådera när bortalaget gör mål är förenat med Livs fara.

← Ladisarna i Londons Underground var en sevärdhet för sig.

Men rökte Benson n' Hedges gjorde dom!

Maltdrycks experterna provade ölet ingående.

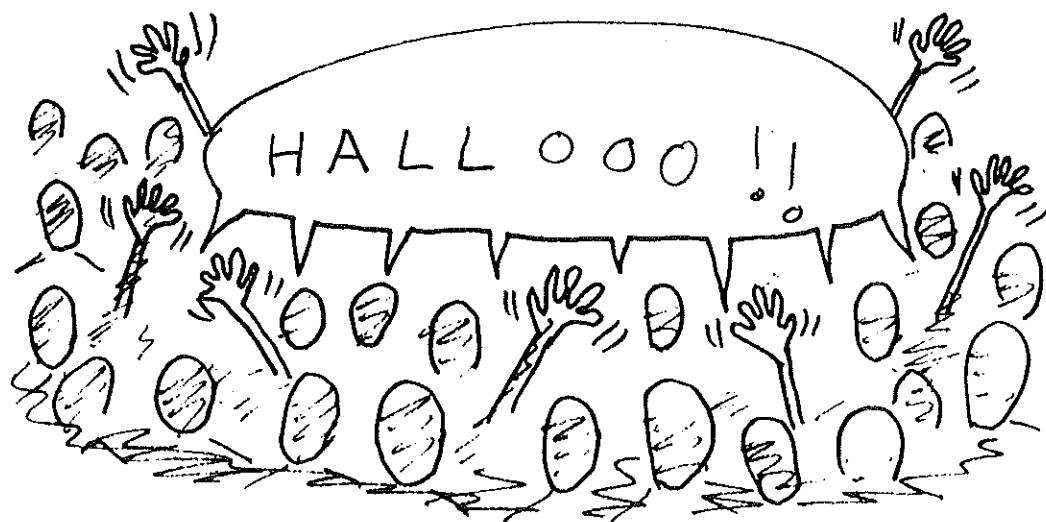
"Lager" är ett ljus, friskt öl som påminner om vårt svenska öl. Serveras kallt. (rekommenderas).

"Guinness" är ett mycket engelskt öl. Mörkt, sött, starkt. Serveras ljummet.

London är också Musical-underhållning.

Vi valde att se "Barnum", en musical om en cirkusdirektör.

Stämningen var hög redan när vi klev in i salongen. Den steg ytterligare när en lustig kurre bad publiken hälsa på varandra.

NU ÄR DET DAX IGEN LUCIASIMMET i TIBBLEBADET

SÖNDAGEN 12 DEC.

KL. 07.30

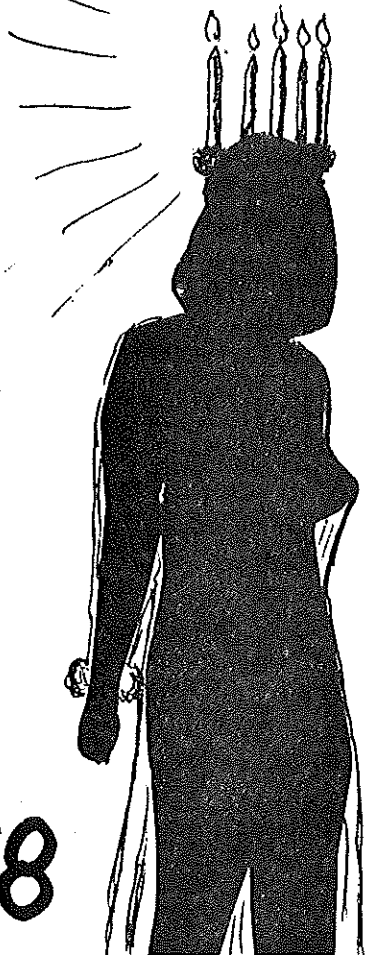

EN GAMMAL GRODTRADITION
SEDAN 1973 DET GÅNGNA ÅRETS
SISTA EVENEMANG.

DÅ BRUKAR ALLA STÄLLA
UPP SÄVÄL YNGEL SOM
PADDA.

DU SOM INTE HAR ÅRSKORT
TAG MED JÄMNA PENGAR
12 KR VUXEN, 6 KR BARN (ENTRÉ)

KLUBBEN BJUDER
PÅ KAFFE, KAKA OCH
LUSSEBULLE. VÄLKOMMEN!

ÅRETS SISTA KALENDARIUM

12 dec Luciasimmet i Tibblebadet en tradition och ett måste för alla Grodor kl. 07.30 - 08.45 sedan bastu därefter bjuder klubben på kaffe, pepparkaka och lussebulle. Kontaktman Timo tel. 0762 720 77

13 jan Styrelsemöte hos Helena tel. 08 37 64 25

OBS ↗

19 feb Årsmöte och Årsfest i sjövillan Hägernäs (samma som höstfesten) där är det självklart att Du ställer upp.
Motioner och annat du vill ta upp på mötet ring Ulf Jansson tel. 08 32 57 15

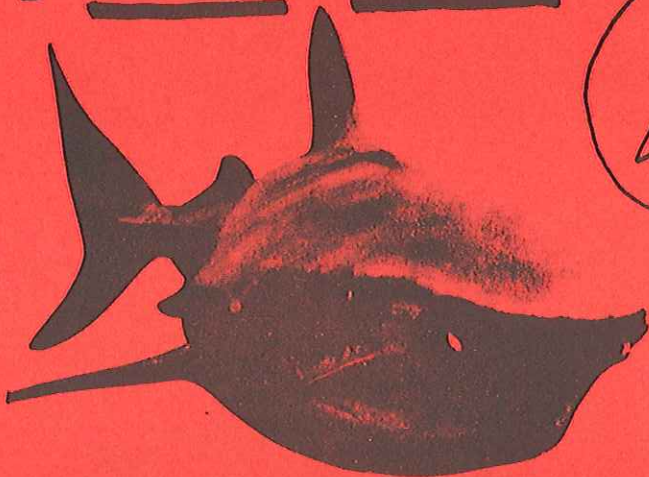
Har Du i övrigt synpunkter om klubbens aktiviteter ring någon i styrelsen.

• VAR ÄR DET 28°C I LUFTEN OCH
• 26°C I KRISTALLKLART VATTEN
HELA VINTERN. NATURLIGTVIS
i TIBBLEBADET TÄBY

GRODMÄNNENS
EGEN TRÄNINGSTID
SÖND. 07.45 - 08.45

INTE EN HAJ SÅ
LÅNGT ÖGAT NÄR.

God Jul

Gott Nytt År

TEL 08 312203 312280
Scandivary[®]
VANADISVAGEN 27 STOCKHOLM

Z-82